

Herrer ville anerkende Sparsomhedens Princip, hvad jeg er enig med dem i, vil jeg haabe, de ogsaa ville anvende det, naar Jernbaneloven kommer til Forhandling, og at de altid ville forlange en vis Regel for Banernes Rentabilitet.

Under § 27 II staar en Del af Jernbanebudgettet, og jeg vil derom sige, at det staar for mig saaledes, at i alt Fald Kontoen: Udvidelse af bestaaende Jernbaneanlæg er overbejrdet med Ting, som slet ikke høre der ind under, men som høre ind under Banernes almindelige Budget, altsaa § 6. Foranstaltninger mod Snelæg er efter min Mening en Driftsudgift. Forstærkning af Overbygningen paa Statsbanerne — i Fjor paa de fynske, i Aar paa de jyske Baner — staar for mig som en ren Driftsudgift, idet samtidig ødelægges bestaaende Anlæg, og den staar for mig som en nødvendig Driftsudgift og hører derfor ikke hjemme paa § 27 II. Nu er Forholdet det, at $\frac{1}{3}$ af Summen til Forstærkning af Overbygning staar paa Banernes ordinære Udgiftsbudget, medens $\frac{2}{3}$ staar paa § 27 som Formueerhvervelse. Jeg maa sige, det er en underlig vilkaarlig Ting. Jeg forstaar, at man er kommen ind paa det i sin Tid, da Banernes Regnskab ikke saa rigtig behageligt ud, men da deres Regnskab nu er godt, tror jeg hellere, man skal være sand og ærlig. Og i den Henseende haaber jeg — eller burde jeg kunne haabe paa Støtte fra min ærede Kollega, det ærede Medlem for Hillerød, idet han jo netop i Fjor under Telegrafvæsenets Budget kom med den selv samme Anke og formente, at Telegrafvæsenets Bygninger — jeg kan ikke bestemt huske Lejligheden — skulde tages bort fra § 27 og sættes hen under Telegrafvæsenets Budget. Paa samme Maade tillader jeg mig at opfordre Finansudvalget til at begynde at rykke op fra § 27 II til § 6, thi saa faa vi et Overskud af Statsbanerne, der ser mere rigtigt ud end det nuværende. Ogsaa Udgiften til Forøgelse af det rullende Materiel er opstillet under Kapitalerhvervelse, uagtet den naturlig hører hjemme paa Statsbanernes eget Budget. Det vil ganske vist have den Virkning, at Statsbanernes Tantième vil synke noget. Jeg hører ikke til dem, der, som mange ærede Medlemmer, have set sig gal paa Tantiemen, jeg synes i og for sig, det er et godt Princip, og skal ikke ønske det opgivet, men jeg tror ikke, man skal lade sig foranledige til at gøre en høj Tantième til en berettiget Forventning, og derfor tror jeg ogsaa, det er fornuftigt at

føre de Udgifter, som faktisk ikke høre hjemme paa § 27 II, hen paa de Budgetter, hvor de i og for sig bør være. Den ærede Ordfører for Finansloven denne Gang, det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup), talte om denne Fribefordrings Postering. Nu maa De huske, mine Herrer, at Fribefordring paa Statsbanerne i Virkeligheden slet ikke er en Indtægt; naar den staar som Indtægt, er Indtægten i Virkeligheden lige saa formel og versuragtig som Udgiften. I Øjeblikket er der paa Statsbanernes Budget opført Fribefordring i humane Øjemed, til Skolebørn osv. som en Indtægt, som en sikker og god Indtægt, uagtet der ganske vist ingen Ting er betalt derfor, men til Gengæld er der hidtil paa Udgiftssiden paa § 6 opført en tilsvarende Post, der hedder „Fribefordring“. Nu er imidlertid Indtægten bleven staaende paa Jærnbarnernes Indtægtsside, medens den ikke eksisterende Fribefordringsudgift er tagen helt ud af Jærnbarnernes Udgiftsside og læsset over den stakkels Finansminister, paa hvis ekstraordinære Budget der staar mange og højt mærkværdige Ting. Det vil med andre Ord sige, at Indtægten og Overskuddet vise sig større, end det er. Det betyder ikke saa meget med Hensyn til Tantiemen i dette Tilfælde, men jeg tror alligevel, det er galt, at de Herrer i Generaldirektionen forøge Overskuddet paa den Maade ved Versurposter og Bortflytninger fra Banens Udgiftsside. Dette er, som Tyskerne sige, det rene Plusmacherei, det rene *Plusmageri*. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Finansudvalg at føre Fribefordringen tilbage, hvor den hører til, ellers naa vi til det Resultat, at Statsbanerne staa sig ved at lade os alle faa gratis Befordring, thi saa bliver det ført op paa Banernes Indtægtsside, medens Udgiftssiden kommer paa Finansministerens Budget. Jeg maa derfor give det Raad til den højtærede Finansminister, der er saa umaadelig elskværdig og skikkelig, synes det, at naar hans Kollega, den højtærede Trafikminister, der ogsaa er en brav og elskelig Mand, kommer og siger til ham: „Vil Du ikke gøre mig den Tjeneste at tage disse 250,000 Kr. paa Dit Budget“, at han saa ikke lader sig forlokke af, at den højtærede Trafikminister er saa rar og ser saa brav ud, men huske paa, at selv brave Mænd, der se rare ud, kunne have en Ræv eller i hvert Fald en Generaldirektion bag Øret. Med Hensyn til Statsregnskabets Udgiftsside, skal jeg ikke føje saa over-